

tisk udbyder til egne slutbrugere eller på anden måde stiller til rådighed for andre, herunder egne afdelinger, datterselskaber m.v.

Bekendtgørelsen vil, efter vedtagelsen af L 117, også finde anvendelse på tjenesteudbyderaftaler. Dvs. at en tjenesteudbyder også vil kunne kræve at indgå en aftale, der giver mulighed for til dennes kunder at sælge et produkt, der bl.a. omfatter viderestilling.

Forskningsministeriet vil i øvrigt - forudsat at L 117 vedtages - drøfte dels med Telestyrelsen, dels med alle relevante brancheaktører, om der er grund til yderligere præciseringer i den ovenfor nævnte bekendtgørelse og den heri foretagne afgrænsning af basale tjenester, med henblik på at sikre, at denne afgrænsning også er anvendelig i forhold til tjenesteudbyderaftaler.

Spørgsmål 7

Ministerens kommentar udbedes til vedlagte henvendelse fra Tele Danmark - særligt ønskes ministerens kommentar til bilag 2, side 7 (2. Differentieret prisfradrag for tjenesteudbyderaftaler).

Svar:

Tele Danmark peger i sin henvendelse til Forskningsudvalget på fire punkter, hvor selskabet mener der er grund til at ændre det foreliggende lovforslag:

1. Tele Danmark ønsker den gældende prisberegningsmodel ændret, således at selskabet får adgang til at dække samtlige omkostninger samt opnå en rimelig fortjeneste, når priserne for leje af infrastrukturkapaciteten skal fastlægges.
2. Tele Danmark ønsker desuden, at der fastsættes differentierede procentsatser for det fradrag der skal ske i slutbrugerpriserne i forbindelse med beregning af priser for tjenesteudbyderaftaler, således at der på nogle områder foretages et fradrag på mindre end 21%.
3. Tele Danmark ønsker endvidere, at muligheden for efterfølgende at sætte LRAIC-modellen i kraft også for samtrafikprodukter som lejede kredsløb, leje af fysiske infrastrukturstrækninger og tjenesteudbyderaftaler udgår af lovforslaget.
4. Endelig ønsker Tele Danmark, at man alene forpligtes til at udleje fysiske infrastruktur-

strækninger i det mellemcentrale net, hvis alternativer ikke kan tilvejebringes på økonomisk acceptable vilkår.

Ad 1:

M.h.t. punkt 1 skal Forskningsministeriet her til bemærke, at det er korrekt, som anført af Tele Danmark, at den gældende samtrafiklovs prisberegningsmodel ikke giver mulighed for indregning af driftsomkostninger, der ikke er »snævert forbundet med« produktionen af den pågældende samtrafikydelse, eller for indregning af investeringsomkostninger der ikke vedrører den del af nettet, der anvendes til afvikling af den pågældende samtrafikydelse.

Den pågældende prisreguleringsmodel er aftalt mellem partierne bag principaftalen om totalliberalisering af telesektoren allerede i forbindelse med gennemførelsen af en række ændringer i samtrafiklovgivningen i juli 1997. Der var på daværende tidspunkt enighed om, at det ikke ville være hensigtsmæssigt at tillade indregning af f.eks. generelle fællesomkostninger i samtrafikpriserne, idet dette ville indebære et prisniveau, som ikke ville indeholde de fornødne konkurrence-incidenter. Tele Danmark blev således i stedet henvist til at dække disse omkostninger via priserne for selskabets slutbrugerprodukter.

Der er ikke i forbindelse med de politiske forhandlinger om L117 fra nogen af forligspartierne udtrykt ønske om at ændre den eksisterende prisberegningsmodel.

Ad 2:

Tele Danmark angiver som begrundelse for, at man ønsker, at der anvendes differentierede procentsatser, når der foretages fradrag i slutbrugerprisen m.h.p. beregning af prisen for tjenesteudbyderaftaler, at selskabets slutbrugerpriser er fastsat sådan, at nogle produkter kun giver en meget lav bruttofortjeneste for Tele Danmark, på grund af høje underliggende omkostninger, bl.a. til betaling for samtrafik med andre selskaber. Tele Danmark ønsker på disse områder, at der anvendes en lavere procentsats.

Hertil bemærkes følgende:

- Ved valget af prisreguleringsmodel kan der enten vælges en model, der tager udgangspunkt i de faktiske, med produktionen af det pågældende samtrafikprodukt snævert for-